

Το Μουσείο Χαρακτικής

Το Μουσείο Χαρακτικής «Τάκη Κατσουλίδη» βρίσκεται στην έδρα του δήμου μας τη Μεσσήνη. Ιδρύθηκε το 2002 επί δημαρχίας Παύλου Πτωχού. Ο καλλιτέχνης χάρισε στο Δήμο Μεσσήνης 200 χαρακτικά και 20 ζωγραφικά έργα, 6 λευκώματα τέχνης, 1 πιεστήριο λιθογραφίας του 19ου αιώνα, μήτρες ξυλογραφίας κ.ά. Στόχος του Μουσείου είναι αφενός να εκθέσει το σύνολο του έργου του γνωστού ζωγράφου-χαρακτή στη γενέτειρά του πόλη της Μεσσήνης, και αφετέρου να αποτελέσει ένα πυρήνα πολιτιστικό που θα συμβάλει στη διάδοση της τέχνης και ειδικότερα της χαρακτικής στο ευρύ κοινό. Για το σκοπό αυτό στο ισόγειο του μουσείου λειτουργούν εργαστήρια χαρακτικής στα οποία γίνονται σεμινάρια χαρακτικής τέχνης και περιοδικές εκθέσεις σημαντικών ελλήνων και ξένων χαρακτών. Τα έργα που εκτίθενται είναι δουλειά των 50 τελευταίων ετών του καλλιτέχνη που εξακολουθεί να εργάζεται και να προσθέτει έργα στο Μουσείο.

Ο Άγγελος Κωτσιόπουλος από το Στρέφι

Ο Άγγελος Κωτσιόπουλος του Αθανασίου γεννήθηκε στο χωριό Στρέφι το έτος 1956 όπου και τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο. Το Γυμνάσιο το τελείωσε στη Μεσσήνη το έτος 1974. Το έτος 1975 πέρασε στη Νομική Σχολή του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης από όπου αποφοίτησε το έτος 1980. Από το έτος 1982 κατοικεί μόνιμα στην Καλαμάτα και ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου. Διατέλεσε Αντινομάρχης-Πρόεδρος της Νομαρχιακής Επιτροπής Διοικητικών και Οικονομικών Θεμάτων από το έτος 2005 μέχρι το Δεκέμβρη του 2010. Πρόκειται για άτομο με έντονη κοινωνική και αυτοδιοικητική δράση που με χαρά προβάλλουμε στην εφημερίδα μας.

Ευχόμαστε επιτυχία στο έργο του

Γενικός αστυνομικός διευθυντής Περιφέρειας Πελοποννήσου ορίστηκε, στις αρχές Μαρτίου, ο συμπατριώτης μας από το χωριό Μηλιώτη Ηλίας Γεωργόπουλος ο οποίος προήχθη στο βαθμό του ταξίαρχου. Η σύνταξη της εφημερίδας «ΤΟ ΒΛΑΣΗ» του εύχεται καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνει και ταυτόχρονα ελπίζει στη βοήθειά του για καλύτερη αστυνόμευση των χωριών μας.

Ζακόπουλος: Ο μεγάλος ποιητής και πεζογράφος

Ο Νίκος Ζακόπουλος γεννήθηκε στο δήμο μας και συγκεκριμένα στην πρωτεύουσά του, τη Μεσσήνη. Σπούδασε ιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου και αναγορεύτηκε διδάκτωρ Παθολογίας και εργάστηκε ως γιατρός. Κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου υπηρέτησε ως έφεδρος ανθυπίατρος και τιμήθηκε με το μετάλλιο εξαίρετων πράξεων και κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση ως μέλος του Ε.Α.Μ., δράση για την οποία διώχτηκε και φυλακίστηκε. Διετέλεσε αρχηγός της Σχολής Εφέδρων Αξιωματικών της Κέρκυρας και της Σχολής Χημικού Πολέμου. Δημοσίευσε και εξέδωσε ιατρικές και λογοτεχνικές μελέτες, ενώ συνεργάστηκε ως επιφυλλιδογράφος και χρονικογράφος με έντυπα όπως η Ελευθεροτυπία, τα Νέα, η Βραδινή και λογοτεχνικά περιοδικά. Στη λογοτεχνία πρωτοεμφανίστηκε το 1963 με το ταξιδιωτικό κείμενο Το οδοιπορικό ενός Ι.Χ. και ακολούθησε η ποιητική συλλογή Διέξοδος (1969). Ασχολήθηκε επίσης με το διήγημα και με το θέατρο, με πρώτο έργο του τον Ξένο (1968), που παραστάθηκε από το Πειραματικό Θέατρο της Μαριέττας Ριάλη. Τιμήθηκε με το Β' Κρατικό Βραβείο Διηγήματος (1972 για τη συλλογή Με γυμνό πρόσωπο), τον έπαινο του κρατικού θεατρικού διαγωνισμού (1969 για την Ομφάλη και 1973 για το Τσίρκο) και το Α' Κρατικό Βραβείο Θεάτρου (1973 για την Δικαίωση), το βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών (1979 για τη συλλογή διηγημάτων Ο ένας και ο άλλος). Διακρίσεις πήρε επίσης για τα έργα του Ο χορός και Ιουλιανός ο οραματιστής. Έργα του παραστάθηκαν από πολλούς θιάσους και μεταδόθηκαν από το ραδιόφωνο. Διετέλεσε επίσης μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, της Ελληνικής Εταιρείας Γιατρών Λογοτεχνών και της Εταιρείας Θεατρικών Συγγραφέων, Γενικός Γραμματέας του Εθνικού Θεάτρου και του Άρματος Θέσπιδος.

Η οικογένεια των Μυλωναίων στο Βλάση

Η οικογένεια των Μυλωναίων είναι από τις πρώτες οικογένειες που εγκαταστάθηκαν στο Βλάση. Το πότε εγκαταστάθηκε στο Βλάση μας είναι άγνωστο. Την περίοδο της τουρκοκρατίας στο Βλάση υπήρχε η οικογένεια του Αποστόλη Μυλωνά και του Σταύρου Μυλωνά. Από αυτές τις δυο οικογένειες προήλθαν στη συνέχεια όλες οι άλλες που έφεραν το ίδιο επίθετο. Αμέσως μετά την απελευθέρωση στο Βλάση ζούσαν δύο ακόμη άτομα που έφεραν το ονοματεπώνυμο Μυλωνάς Γεώργιος. Ο ένας από τους δύο ήταν φιλήσυχος άνθρωπος σε αντίθεση με τον άλλο που είχε αρκετά χρέη και πολλές «δοσοληψίες» με την αστυνομία. Πολλές φορές εισπράκτορες και αστυνομία τον αναζητούσαν και αυτός φυγοδικούσε. Δεν ήταν λίγες οι φορές που οι εισπράκτορες δεν πρόσεχαν το πατρώνυμο και ταλαιπωρούσαν τον φιλήσυχο Μυλωνά. Προκειμένου να αποφύγει τις ενοχλήσεις και να μπορεί εύκολα να αποδεικνύει την αθωότητά του άλλαξε το επίθετο και από Μυλωνάς ονομάστηκε Λαμπρόπουλος, επειδή έλεγαν Λάμπρο τον πατέρα του. Έτσι προήλθε η οικογένεια των Λαμπροπουλαίων στο Βλάση.

Ένας από τους Βλασαίους αγωνιστές, πραγματικός σταυραετός, που δόξασε την πατρίδα ήταν και ο Σταύρος Μυλωνάς του Χαράλαμπου που είχε γεννηθεί το 1897 και έλαβε μέρος στη Μικρασιατική Εκστρατεία το 1920. Πολέμησε με γενναιότητα, πρωτοπόρος και πρωταγωνιστής σ' όλες τις μάχες. Δυο ολόκληρα χρόνια στα πεδία των μαχών έγραψε ιστορία και όλοι στο λόχο του μιλούσαν για τον ακέραιο χαρακτήρα του, την ορμή του, το θάρρος του. Ένα βράδυ του 1922 πέρασε στο πάνθεο των ηρώων. Η σφαίρα του εχθρού τον βρήκε στη Σμύρνη στον όρχο των αυτοκινήτων. Ο Βλασαίος σταυραετός αντιμετώπισε, σύμφωνα με μαρτυρίες των συμπολεμιστών του, το θάνατο με την ίδια γενναιότητα που πολεμούσε τα τούρκικα στρατεύματα.

Ξεφυλλίζοντας τα μητρώα αρρένων της περιόδου 1844-1976 συναντάμε τους εξής Μυλωναίους (στην παρένθεση το έτος γέννησης): Μυλωνάς Αθανάσιος του Αποστόλη (1853), Μυλωνάς Κωνσταντίνος του Σταύρου (1857), Μυλωνάς Χαράλαμπος του Σταύρου (1860), Μυλωνάς Παναγιώτης του Αποστόλη (1863), Μυλωνάς Θεόδωρος του Σταύρου (1869), Μυλωνάς Παναγιώτης του Δημητρίου (1880), Μυλωνάς Αθανάσιος του Αναστασίου (1883), Μυλωνάς Δημήτριος του Κωνσταντίνου (1887), Μυλωνάς Βασίλειος του Χαράλαμπους (1891), Μυλωνάς Χρήστος του Αθανασίου (1893), Μυλωνάς Ελευθέριος του Χαράλαμπους (1894), Μυλωνάς Σταύρος του Χαράλαμπους (1898), Μυλωνάς Ευστάθιος του Αθανασίου (1898), Μυλωνάς Αριστείδης του Γεωργίου (1899), Μυλωνάς Γεώργιος του Κωνσταντίνου (1899), Μυλωνάς Γεώργιος του Αθανασίου (1903), Μυλωνάς Κωνσταντίνος του Θεοδώρου (1903), Μυλωνάς Δημήτριος του Πανάγου (1922), Μυλωνάς Άγγελος του Παναγιώτη (1926), Μυλωνάς Γεώργιος του Αριστείδη (1927), Μυλωνάς Ευστάθιος του Χρήστου (1927), Μυλωνάς Παναγιώτης του Αριστείδη (1930), Μυλωνάς Θεόδωρος του Κωνσταντίνου (1932), Μυλωνάς Τριαντάφυλλος του Πανάγου (1933), Μυλωνάς Δημήτριος του Αριστείδη (1935), Μυλωνάς Αριστείδης του Παναγιώτη (1970).

Σε ένα πρόχειρο κατάλογο δημοτολογίου κοριτσιών της περιόδου 1870-1958, στο οποίο περιλαμβάνονται πέρα από τα κορίτσια που γεννήθηκαν στο Βλάση και οι γυναίκες που παντρεύτηκαν στο χωριό συναντάμε τα παρακάτω ονόματα: Μυλωνά Θεοδώρα του Αθανασίου (1875), Μυλωνά Παναγιώτα του Θεοδώρου (1889), Μυλωνά Δήμητρα του Θεοδώρου (1897), Μυλωνά Παναγιώτα του Θεοδώρου (1899), Μυλωνά Ευτυχία του Χαράλαμπους (1900), Μυλωνά Κονδύλω του Παναγιώτη (1902), Μυλωνά Λαμπρινή του Χαράλαμπους (1907), Μυλωνά Αθηνά του Αθανασίου (1908), Μυλωνά Γεωργία του Παναγιώτη (1910), Μυλωνά Γεωργία του Θεοδώρου (1912), Μυλωνά Αντωνία του Παναγιώτη (1920), Μυλωνά Βασιλική του Αθανασίου (1920), Μυλωνά Κωνσταντίνα του Αριστείδη (1925), Μυλωνά Σοφία του Κωνσταντίνου (1925), Μυλωνά Δήμητρα του Κωνσταντίνου (1927), Μυλωνά Φωτούλα του Αριστείδη (1929), Μυλωνά Τασία του Πανάγου (1929), Μυλωνά Θεοδώρα του Κωνσταντίνου (1930), Μυλωνά Καλλιόπη του Παναγιώτη (1932), Μυλωνά Πηνειώ του Κωνσταντίνου (1937).